

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΜΗΝΟΣ

Τὸ λιλὶ τοῦ Ἀριστείου.—Λόγιοι Ἀρσκειάδες.—
Ὁ ποιητὴς τῶν Σκαρβαίων.—Ἀτελιὲ καφε-
νεῖον.—Ἑμίλη καὶ μπρίκι—Τὸ νυκτικὸ ἐνὸς
ἀνδριάντος.—Πρέπει νὰ ὁμοιάζουν οἱ ἀνδριάν-
τες;—Πτωχοὶ καὶ γηραιοὶ λόγιοι.—Ἡ ψήφος
τῶν Ἑλληνίδων.—Τὰ κλάσματα τῶν ἐκλεκτῶν.

ΑΘΕ πρωτοχρονιὰ φέρει καὶ
μὴν ἀνιουχίαν εἰς τοὺς πνευ-
ματικούς μας κύκλους. «Ποιὸς
θα τὸ πάρῃ;» ἐρωτοῦν ἐνδυμε-
ρόμενοι καὶ μὴ. Ἡ συγκίνησις
αὐτῇ τῶν λογίων μου ἐνθυμί-
ζει τὸ Ράλλειον βραβεῖον τῶν
Ἀρσκειάδων. Ἡ αὐτὴ παι-
δικὴ συγκίνησις. Ὅσοι ἐνδι-

δουν βιβλία—μ' ὅλην αὐτὴν τὴν ἀκριβείαν—
φέρονται καὶ ὡς ὑποψήφιοι. Ἐφέτος ἦσαν κυ-
ρίως οἱ κ. κ. Ξενοπούλου, Π. Δημητριάδου, Που-
λός, Γρουπάρης, Κ. Χατζόπουλος, Θεοτόκης.
Καὶ οἱ μὲν παλαιότεροι στηρίζονται μᾶλλον
εἰς τὴν προγενεστέραν ἐργασίαν τῶν. Ἄλλ' οἱ
νέοι ἤρχισαν νὰ προβάλλουν ἀξιώσεις. Ἀρκεῖ,
λέγουν, ἐν καλὸν βιβλίον: τὸ Ἀριστεῖον πρέπει
νὰ δίδεται ὡς ἐνθάρρυνσις. Πολὺν βιάζονται οἱ
νεοὶ νὰ καθήσουν πλάϊ εἰς τὸν κ. Βλάχον.
Ὁ κ. Ξενοπούλος ὅστις καὶ ἔφετος ἐδικαιοῦτο
κατὰ τὴν κοινὴν ἀντίληψιν νὰ τὸ λάβῃ καίτοι
ἦτο πάνοπλος, φέρων ἀντι ἐνός, δύο τρεῖς ὑπὸ
μᾶλης τόμους, ἔμεινε μὲ μόνην τὴν ψήφον τοῦ
κ. Βλάχου, τοῦ αὐστηροτέρου κριτικοῦ, κραυγάζων
ὅτι τὸ λιλὶ δὲν θὰ τὸ πάρῃ ποτέ, Δροσινὴ
ὑπάρχοντος καὶ διοικοῦντος. Καὶ τὸ ἀριστεῖον
ἀπανεμήθη εἰς ἓνα παλαιόν, πρὸ πολλοῦ σιγή-
σαντα ποιητὴν, τὸν κ. Γρουπάρην, ἐκ Σίφνου
καταγόμενον ἄλλ' ἐν Κηφισίᾳ διανύσαντα τὰ
πρώτα ἐτη, ἐτῶν 48, ἐπιθεωρητὴν τῆς Μ-σις
ἐκπαιδεύσεως τὸ ἐπιγέγραμ. Τῷ 1895 εἶχε δι-
μοσιεύσῃ εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἑστία», περὶ τὰ ψυ-
χορραγήματά της, σειρὰν ποιημάτων ὑπὸ τὸν
τίτλον Σκαρβαῖοι καὶ Τερραῖοι, τίτλος
ὅστις ὥσυνε τὴν αἰχμὴν τῆς σατύρας. Καὶ εἰ
δὲν ἤκουσε τότε δ' αὖ τὴν γλωσσικὴν μορφήν
τῶν ποιημάτων του! Διὰ τὰ ποιήματα του ἐν
ὅλῳ 64, ἐκδοθέντι πρὸ μηνὸς εἰς βιβλίον, ἔλαβε
τὸ Ἀριστεῖον.

Τί σημαίνει, λέγουν μερικοὶ ἐκλεκτικοί. Καὶ
ὁ Ἐρεδιὰ ὅστις ἔγραψε 40 μόνον σονεττα, ἔγι-
νεν Ἀκαδημαϊκός. Ἄλλ' ἦτο ἀπαντῶμεν, Ἐρε-
διὰ. Καὶ ὁ Καλλιγᾶς ἦτο προλύτης, ἄλλ' ἦτο
Καλλιγᾶς. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι
πρὸ τοῦ κ. Γρουπάρη εἶνε οἱ κ. κ. Ξενοπούλου καὶ
Δημητριάδου, οἵτινες προβάλλουν ὄγκον
ἐργασίας σοβαρᾶς καὶ ἀληθινῆς ἀξίας.

★

Ὅσοι ἰσχυρίζονται ὅτι προωθεύσαμεν πολὺ,
ἀς σερβιρισθοῦν τὴν ἐξῆς ἀρίστευτον εἶδσιν:
Γλύπτῃς μετέτρεψε τὸ ἀτελιὲ του, ἐλλείπει ἐργα-
σίας, εἰς καφενεῖον. Ὁ κ. Ι. Λαμπαδίτης ὅστις

εἰς παλαιότερας ἐκθέσεις εἶχεν ἐκθέσῃ μερικὰ
καλὰ ἔργα, ἐν οἷς μικρὸν μαρμάρινον ἀνδριάν-
τα τοῦ Τρικούπη, εὗρε συμφερότερον νὰ ἀν-
ταλλάξῃ τὴν σμίλιν μὲ τὸ μπρίκι τοῦ καφέ. Ἡ
πένθιμος ὁδὸς τῆς Ἀναπαύσεως ἀπέκτισε τὸ
καλλιτεχνικώτερον καφενεῖον τῆς πόλεως καὶ ἡ
γλυπτικὴ ἔχασεν ἓνα μετρίοφρονα ἐργάτην,
ὅστις δὲν ἠμιόρρεσε οὔτε τὸν ἄρτον του νὰ
ἐξοικονομῇ διὰ τῆς τέχνης. Καὶ ἀφοῦ τὸ ἐργα-
στήριον του δὲν εἶχεν ἐπισκέπτιας καὶ αὐτὸς
ἐργασίαν, τώρα χάρις εἰς τὸν καφὲν καὶ θαυ-
μασταὶ θαυρεθοῦν—οἱ θαμῶνες—τῶν ἔργων
αὐτοῦ κοσμοῦσι τὸ καφενεῖον του, καὶ αὐτὸς
ἐργασίαν εὗρε.

★

Μετὰ πολὺμηνον ἐντὸς μπουρνούζιου, ὡς νὰ
ἐξηλθεν ἐκ λουτροῦ, φασκίωμα, ἀπεκαλυφθῇ
τέλος ὁ ἀνδριάνς τοῦ Χαριλάου Τρικούπη. Οἱ
Ἀθηναῖοι ἦσαν ὑποχρεωμένοι εἰς τὸ κεντρικώ-
τερον μέρος νὰ βλέπουν ἓνα σεντόνι ἀνεμιζόμε-
νον, βρεχόμενον ἐπάνω εἰς τὸ μάγμαρον τὸ
ὁποῖον μίτην προσελιπάρει μίαν ἰκτίνα φωτός.
Εἰς τοὺς πολυβασανισμένους Ἑλληνικούς ἀν-
δριάντας τοῦ Βύρωνος, τοῦ Γλάδστονως ὁ
ὁποῖος ἐὰν δὲν ἦτο μαρμάρινος, θὰ εἶχεν ἀπο-
συντεθῇ εἰς τὰ ὑτόγεια τοῦ Πλυτεχνείου, προ-
σετεθῇ καὶ ὁ τοῦ Χ. Τρικούπη. Εὐτυχῶς ἐδ ἦσε
νὰ ἀπελευθερωθῇ ἀπὸ τὸν πέπλον τοῦ χαοῦ
ὅστις προσκάλει τὸ ἐρώτημα, διαίτ νὰ στηθῇ
ἀφοῦ δὲν θὰ ἐγένοντο συντόμως τὰ ἀποκαλυ-
πτήρια. Καὶ τώρα ἡ ὑπέροχος μορφὴ τοῦ με-
γαλειτέρου τῶν Ἑλλήνων Κυβερνητῶν αὐ-
στηρὰ, ἀκαμπτος ἀνενίζει τὰ πλήθη τῶν θεατῶν,
ἐκ τῶν ὁποίων ὅσοι ἐπλησίασαν τὸν θαυμαστὸν
ἄνδρα ἔχουν ἐνδοιασμούς περὶ τῆς ἐπιτυχούς
ἀποδοσεως τῆς φυσιογνωμίας. Ἄλλ' ὁ καλλι-
τέχνης δὲν ἠθέλησε, λέγει, νὰ γίνῃ ἀπλοῦς φω-
τογράφος. Απεικόνισε πρὸ παντὸς τὴν ψυχὴν
τὸν χαρακτῆρα τοῦ μεγαλοῦδεάτου πολιτευτοῦ.

★

Ἀνηγγέθη ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἀναλάβῃ ὑπὸ
τὴν προστασίαν της τοὺς ἀνάξιοιπαθοῦντας λο-
γίους καὶ καλλιτέχνας. Ἀνηγγέθη ἀπλῶς, δι-
τι πολλὰ ἀναγγέλλονται, ἄλλ' ὀλίγα ἐκτελοῦνται.
Ἰδρυσίς, ἀσὺλον διὰ τοὺς ἀτυχοῦντας, νοσοῦν-
τας ἢ γηράσαντας ἀνθρώπους τοῦ πνεύματος
εἶναι ἀπαραίτητος· εἰς ἓνα προϋπολογισμὸν δι-
σεκατομμυρίου καὶ πλέον, ἐν κονδύλιον διὰ τὴν
συντήρησιν ὀλίγων ἀνθρώπων εἶνε μηδαμινόν·
ἀς ἐλλίσσωμεν ὅτι ἡ ὥραία ἰδέα δὲν θὰ ναυα-
γήσῃ, ἀρκεῖ νὰ μὴ ὑπαχθῇ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν
τοῦ ὑπνωτηρίου τὸ ὁποῖον καλεῖται «Τμήμα
Καλῶν Τεχνῶν». Ἄλλ' ἡ Κυβέρνησις ἐμερί-
μνησε καὶ κατ' ἄλλον τρόπον διὰ τοὺς διανο-
ουμένους· ἐπέβαλε νομοσχέδιον ἀπονομῆς συν-
τάξεως 400 δρ. εἰς τὴν χήραν καὶ κόρην τοῦ
Σουρῆ, λέγεται δὲ ὅτι καὶ εἰς τὴν κ. Λαυράγκαν
θὰ ἀπονεμηθῇ σύνταξις ἢ μᾶλλον μηνιαῖον βο-
ήθημα. Εἰς τὸν κ. Ἀννινὸν ἐδόθη χρηματικόν

Ο ΑΝΔΡΙΑΣ ΤΟΥ ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ. Έργον Θ. Θωμοπούλου.

επίσης βοήθημα ἐπὶ τῇ
ῥοτηρίδι του πρὸς ἔκδο-
σιν τῶν ἔργων του, τὰ ὁ-
ποῖα ἐν τούτοις καὶ ἐκδό-
της ἠδύνατο νὰ ἐκδώσῃ.
Ἀλλὰ διατὶ τοιαύτη μο-
νομερὴς χειρονομία ὑπὲρ
ὀρισμένων ἀτόμων; Λη-
σμονεῖ ἡ Κυβέρνησις ὅτι
πένονται ἐν Σκοπέῳ αἱ
γῆραι αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Πα-
παδιαμάντη, ὅτι φτωχοῦν
ὁ Μωραϊτίδης ὅτι ἡ μη-
τέρα του Ροδοκανάκη, ἣν
ἐκεῖνος συνετρεῖ ἐπαιτεῖ;
Ἐφρόντισε νὰ μάθῃ πῶς
ζῇ ὁ Κονδυλάκης; Μήπως
διὰ τὸν Χαλεπᾶν δὲν εἴ-
χαν γίνῃ ἰδιωτικοὶ ἔρα-
νοι;

Ἐπίσης ἡ Κυβέρνησις
ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ ἀνὰ
30,000 ἐτησίως εἰς τὸν
θίασον τοῦ κ. Λιδωρίκη
καὶ εἰς τὸν θίασον τοῦ
ᾠδείου, ἐκ τῶν ποσοστῶν
τοῦ φόρου τῶν θεαμάτων πρὸς
διοργάνωσιν λαϊκῶν καὶ
σχολικῶν παραστάσεων με-
τὰ ἡλαττωμένους τιμάς.
Ἀλλὰ διατὶ καμμία σοβαρὰ
μέριμνα διὰ τὸν καταρτισμὸν
ἐνὸς Ἐθνικοῦ θεάτρου;

★

Ἡ ψῆφος τῶν Ἑλληνίδων. Ζήτημα ἐδη-

Ἡ προτομὴ τοῦ Τρικούπη (Πρώτη σπουδή).

τῆς εἶνε ἀρκετόν. Θέλει νὰ μείνῃ τὸ ἄβρον καὶ
πονηρὸν θῆλυ. Ἐννοεῖ πολὺ καλὰ ὅτι θὰ χάσῃ τὸ
κράτος τῆς γοητείας καὶ ἔλξεως ἀγορεύουσα περὶ
πολιτικῆς, σκεπτομένη περὶ συνδυασμῶν, περιο-
δειῶν καὶ ἐκλιπαροῦσα ψήφους. Ἡ πρότασις
τοῦ κ. Μπασσιᾶ, καίτοι κριθεῖσα ἀπὸ τοὺς βουλευ-

πάμπολλα, πρώτην ὁμως
φορὰν ἔλαβε ἐπίσημον
μορφὴν. Ὅ,τι δὲν ἐτόλ-
μησαν νὰ ζητήσουν ἀπὸ
τὴν Κυβέρνησιν αἱ γυ-
ναῖκες, τὸ ζητεῖ ἓνας ἄν-
δρας! Εἶνε πρωτοφανὴς
ἡ ἀντιστροφὴ αὐτῇ τῶν
ὄρων. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν,
αἱ σωφραζέται ἔσυραν ἀνά-
τὰς ρύμας καὶ ἀγνίας, προ-
καλοῦσαι βιαίας σκηνάς,
τὰ δικαιώματά των καὶ
τοὺς ποδογύρους των διὰ
νὰ ψηφίσουν καὶ ἐδῶ καμ-
μία, πλὴν τῆς κ. Παρρέν,
δὲν συγκινεῖται, δὲν ἐκ-
φράζει γνώμην. Ἡ Αἰθίς
ἤκουσε τὴν πρότασιν με-
τὰ πλήρη ἀδιαφορίαν. Ἡ
λεπτὴ καὶ κομπὴ καὶ φι-
λάρεσκος Αἰθίς δὲν σκο-
τίζεται νὰ γίνῃ συνάδελ-
φος τοῦ κ. Μπασσιᾶ ἢ τοῦ
κ. Νάκου. Θέλει νὰ ἀρέσει
εἰς τὸν ἄνδρα καὶ αὐτὸ

Ὁ ὀνηθεὶς ἀνδρίας τοῦ Τρικούπη.

μουργήθη ἀπὸ μίαν πρότασιν ἣν εἰσηγήθη εἰς
τὴν Βουλὴν ὁ βουλευτὴς καὶ ὀλίγον ποιητὴς κ.
Μπασσιᾶς. Τὸ ζήτημα εἶνε παλαιόν, ἐγράφησαν

Τὸ πνεῦμα τοῦ Τρικούπη. (Ἐπὶ τοῦ βάθρου).

φόρους ἄνδρας, ἅμα τῇ ὑποβολῇ της, ὡς πρόωρος,
παρεπέμφθη οὐχ ἥττον εἰς ἐπιτροπὴν ἥτοι εἰς
τὰς Ἑλλ. Καλένδας, μὴ προσωρισμένη, ἀν καὶ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

τόσον ενδιαφέρουσα ή πολιτική κατάσταση, να ...γεννήση ζητήματα.

Η κ. Παρρέν ως σπουδαιότερον επιχείρημα επρόβαλεν τόν ισχυρισμόν ότι αφού τὸ 1)3 μόλις τῶν ἀνδρῶν εἶναι οἱ ἐκλεκτοὶ καὶ μορφωμένοι, τὸ δὲ 1)7 ἄγροικοὶ διατί ἡ γυνὴ νὰ μὴν ἔχη γνώμην ἀφοῦ ἔχουν οἱ ἀμόρφωτοι ἄνδρες; Λησιμονεῖ ὅμως ὅτι κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν.

τὸ 1)3 τῶν γυναικῶν εἶναι ἐκλεκταί, τὸ δὲ 1)7 ἀμόρφωτοι. Διατί λοιπὸν νὰ προστεθοῦν εἰς τοὺς ἀγροικοὺς ἄλλοι τόσοι ἐκ τοῦ ἄλλου φύλου; Ἀν φθάνουν οἱ ἄνδρες; Ἄς παρασκευασθοῦν αὐτοὶ πολιτικῶς καὶ ἔπειτα θὰ ἔλθῃ μοιραίως ἡ σειρά τῶν γυναικῶν. Ἐκτὸς ἂν ψηφίζουν μόνον αἱ ἐγγράμματοι καὶ αἱ ἄνω τῶν 30 ἐτῶν...

ΔΑΦΝΙΣ

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἡ χαρακτηριστικώτερα ἱστορία τοῦ Μεγάλου Πολέμου ἐξεδόθη εἰς ὀγκώδη τόμον ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Ἀγγλικοῦ σατυρικοῦ περιοδικοῦ «Punch» Εἶνε ἱστορία μὲ εἰκόνας. Αἱ ὠραιότεραι γελοιογραφίαι ὅσαι ἐδημοσιεύθησαν ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου μὲ τὸ κείμενον γεμᾶτον Ἀγγλικὸν χιούμορ.

*

Η ΘΕΡΜΟΤΗΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Διαπρεπὴς Ἰταλὸς ἀστρονόμος ἐρωτηθεὶς πόσον θὰ διαρκέσῃ ἡ ζωὴ ἐπὶ τῆς γῆς ἀπήντησεν ὅτι ὁ ἥλιος ἄγει ἡλικίαν 7 ἑκατομμυρίων ἐτῶν καὶ δύνανται νὰ θερμαίνῃ τὴν γῆν ἐπὶ ἐν ἑκατομμύριον ἔτη ἀκόμη. Ἡ ἐλάττωσις τῆς θερμότητός του βαίνει οὕτως ὥστε μετὰ παρέλευσιν δέκα χιλιάδων ἐτῶν οἱ ἀπὸγονοὶ μας θὰ ἔχουν κανονικὴν θερμοκρασίαν τὸ 0 εἰς τὸν Ἰσημερινόν. Τότε ἡ φυτικὴ καὶ ἡ ζωικὴ ζωὴ θὰ παύσῃ ἀνυπερθέτως.

*

Ο ΓΗΡΑΙΟΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Εἶνε κατὰ τὸν «Ἡλίον» τῆς Ν. Ὑόρκης ὁ κ. Τζὼν Σέλ. Ἄγει ἡλικίαν 131 ἐτῶν. Ἡ κόρη του εἶνε 97 ἐτῶν. Ὁ Σέλ διατηρεῖ ἀθίκτους τὰς πνευματικὰς καὶ σωματικὰς δυνάμεις του. Πάσχει μόνον ἐξ ἐλαφροῦς κωφώσεως.

*

ΡΕΚΟΡ ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ

Ὁ Γάλλος ἀεροπόρος Σαδὶ Λακονάντ ἀνέπτυξε ταχύτητα ἐπισήμως ἐξακριβωθείσαν 364 χιλιόμετρον τὴν ὥραν.

*

ΝΕΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Εἰς τὸ Βερολίνον ἤρχισε τὰς ἐργασίας μὲ τὴν «Ὁρέσειαν» τοῦ Αἰσχύλου νέον θέατρον τοῦ διασημοῦ σκηνοῦ μεταρρυθμιστοῦ Μὰξ Ραῖνχαρτ. Τὸ κτίριον οἰκοδομήθη ἐπὶ σχεδίων πρωτοτύπων. Τὰ καθίσματα εἶνε τοποθετημένα εἰς ἀμφιθεατρικὸν ἡμικύκλιον ὃ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ στίβος ἐχρησιμοποιήθη ὡς σκηνή. Φωτίζεται τὸ θέατρον κατὰ τὰ διαλείμματα ἐκ τῆς θολωτῆς μόνον ὀροφῆς, ἀπὸ τὴν ὁποίαν κρέμονται ἀναρίθμητοι τεχνητοὶ σταλακτίται. Κατὰ τὴν ὥραν τῆς παραστάσεως ἡ ὀροφή φωτίζεται ὥστε νὰ φαίνεται κυανοῦς θόλος οὐρανοῦ μὲ ἄστρα.

*

ΜΑΚΑΒΡΙΟΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Τώρα μόλις ἐδημοσιεύθη ἡ ἐπίσημος στατιστικὴ τῶν ἀπωλειῶν τοῦ πολέμου.

Ἡ Γαλλία ἔσχε 1,383,000 νεκροὺς (ἀποθάνοντας καὶ ἐξαφανισθέντας) καὶ 2,800,000 τραυματίας. Κατὰ θάλασσαν αἱ ἀπώλειαι ἀνέρχονται εἰς 10,515 ἄνδρας.

Τὰ ἄλλα κράτη ἔχουν νεκροὺς καὶ ἐξαφανισθέντας :

Βέλγιον 44,000, Ἡν. Πολιτεῖαι 114,000, Ἀγγλία 869,000, Ἰταλία 494,000, Ρωσσία 1,290,000 (μέχρι Ὀκτωβρίου 1917), Σερβία 297,000, Ἑλλάς 12.000, Ρουμανία 400,000 (ἐν οἷς καὶ οἱ αἰχμάλωτοι).

Ἡ Γερμανία 2,049,000, Αὐστρία 1,542,817, Βουλγαρία 101,224 καὶ Τουρκία 325,000.

Αὐτὰ εἶνε τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολέμου, ἢ μάλλον τῆς διπλωματίας.

*

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΣΚΙΤΣΑ

Ἀπὸ τὰς ἐντυπώσεις τοῦ ἄρτι ἀφίχθέντος Γάλλου δημοσιογράφου Ἑρρίκου Χάμπερτ :

Εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ κληρικοὶ εἶνε ὑπὲρ τῆς προσόδου, οἱ φιλελεύθεροι κἀμουν σοσιαλισμὸν καὶ οἱ σοσιαλισταὶ σκέπτονται περὶ τέχνης.

Διατί τόσαι Τουρκικαὶ λέξεις εἰς τὴν ὥραιαν αὐτὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν;

Ἀπόρῳ διατί ὑπάρχουν τόσον ὀλίγοι καλλιτέχναι εἰς τὴν Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας τὸ παρελθὸν θὰ ἐδικαιολόγῃ τὸ ἀντίθετον.

Ὀλίγοι ἀνδριάντες εἰς τὰς πλατείας. Οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ-ΓΕΛΩΤΕΣ

Ἀπὸ τὸ «Ἐμπρός».

«Ὁ Ἀννίνος ὑπῆρξε χρονικογράφος οὐμοριστῆς διαχύνων τὴν εὐθυμίαν μὲ τὰς δύο του χεῖρας.»

Φανταζόμεθα ἂν εἶχε τέσσαρας πόσας ἐπατεῖους θὰ ἐώρταζε.

Ἀπὸ μίαν ὠδειακὴν εἰδοποίησιν :

Ὁ νέος καθηγητὴς ὑπεδείχθη ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν παλαιῶν Πριξ κλειδοκυμβάλου τοῦ Ὁδείου τῶν Παρισίων.

Πριξ τί νομίζετε ἐννοεῖ; Τὰ βραβεῖα (Prix.) Ἀπὸ τὰ Κοσμικά τοῦ «Ἐθνους».

Ἡ οἰκοδεσποινίς, σὰν μαγιάτικο τριαντάφυλλο...

Ἀπὸ κριτικὴν «Εἰρήνης τῆς Ἀθηναίας» διὰ τὴν κ. Καλό.

«...Θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν ἰδέαν τοῦ πολυεδρικοῦ ταλάντου της...»